دا ته د کومو غرونو شور يې

۱۳۸۴ل (۲۰۰۵م) کال د

د کتاب نــــوم : دا ته د کومو غرونو شور يې

د کتاب مـــوضـــــوع: شـــعـــر

د کتاب لیکونکی: عبدالمالک بېکسیار

کـــال : ۱۳۸۴ل (۲۰۰۵م) کـــال د چـــاپ

خـــپـــرنـــدوی: د هـیلـــې مـجلـــې اداره

کمپوز/ډیزاین : ایشیا سافټ ربښو

Ketabton.com

کمپوزوونکی : بارکوال میاخېل

کمپوزوونکی : بارکوال میاخېل

دانتیر نیټ په مخ ترتیب او ډیزاین کوونکي : سمسور حبیبي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جزاک الله څه خوند

د دې پورې غرو تر شا کلا - جزاک الله څه خوند

لر بر چې کېدله او د کرږو ساز چې خور ستورې
خوند د سپوږمۍ غېږ کې بېگا کلا - جزاک الله څه

گل گل شنه يې په گوټ گوټ باندې يادونه چې د يار
کلا - جزاک الله څه خوند د گل ونه شوله بيا

گونگو، تشو، تورو مېنو راته زړه خوړلی تل
پورته ترې غوغا کلا - جزاک الله څه خوند دا چې

سهار دا له کومې ډډې ياره پاڅېدلی يم
ليک په سترگو مې دِ تا کلا - جزاک الله څه خوند

بېکسياره! راکوله چې جزا يار به ماته
خوند ورته وې به مې جزا ک الله جزاک الله څه.

***

دربغه چې لړ راتۀ احساس چې تا به څه کړي و؟
غوښتی که وای لاس چې تا به څه کړي و؟ ما درنه

راگير ژوندون مې ټول يوه عجبه معما کې
تل را سره وي دا وسواس چې تا به څه کړي و؟

چې ما کتل ځمکې ته ستا له غوسې نه لړزېده
که در کتلي مې وای پاس چې تا به څه کړي و؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې که آګا چې نازدانه بچي دې د وطن مور
و ؟ غواړي خيرونه په مدراس چې تا به څه کړي

!که تاته پته وای اشنا چې بېکسيار يې په دار
چې تا به څه کړي و ؟ هم بې ګونا ، هم بې اساس

***

خاطر ته دې راغلی يم لړ ومې کړه خاطر
زړه باندې داغلی يم لړ ومې کړه خاطر په

ځيګر ګيلې ګيلې زړګی لرم، نينې نينې
حيران هک پک ناست غلی يم لړ ومې کړه خاطر

څه يم پربړده نور چې څوک يمه او څنګه يم او
بدنام يم که ښاغلی يم لړ ومې کړه خاطر

نور به نه درځم ساقي ما کړی وو قسم چې
بيا هم چې درغلی يم لړ ومې کړه خاطر

نورو ښکليو هم وار وار بللی بېکسيار يم
قسم که ورغلی يم لړ ومې کړه خاطر

***

ستا ظلمونه ستا کيسې به تا اخر شرموي دا
شرموي ټول بشريت ته د سيسې به تا اخر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژنه يې څومره چې وژلای شې چې څومره دې وس
تا اخر شرموي مرګي ته د ېرې تلوسې به

درباندې اخلي چې بې دينه بې ايمان وګڼي
به تا اخر شرموي زما ايمان دی راپسې

د خدای مخلوق درته د ماشي هومره نه ښکاريږي
وسوسې به تا اخر شرموي د طلا ، تېلو

د مظلومانو له زړګو نه را اوچتې ښېرې
درپسې به تا اخر شرموي د وخت جلاده
که يې له ما سره به يې که نه دښمن يې زما
دا غوسې به تا اخر شرموي دا پنځکې او

لکه رمه باندې د وږي لېوه پېښه شوې
وينو کاسې به تا اخر شرموي د بې ګونا

وايي ديموکراسۍ باندې به سر خوږې بېکسيار خو
دغه د زهرو پتاسې به تا اخر شرموي.

***

غوښې پوټې انسان نو څه يانې، د
د ظلم دنګ، لوړ غر، د کرکې بوټی

شو حال يې خراب مدام، خو که لږ ښه
وهي لغتې به، لکه خر کوټی.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله پند یم په کیسه کې
خوند یم په کیسه کې کله

لکه وخت اوړم را اوړم
کې بند په بند یم په کیسه

په زړه لګم لکه وږم
خولې ته قند یم په کیسه کې

میاشت خو وشوه خدای دې خیر کړي
چې پابند یم په کیسه کې

د ابۍ خیرې لمن ته
په کیسه کې سور پیوند یم
امریکا چا وې ورانېږي؟
د مومند(1) یم په کیسه کې

د سترګو شعر کې ورک د چا
د چا بند یم په کیسه کې

شوم که له شعره لږ وزګار
ارجمند یم په کیسه کې

یار خاکه د ژوند چې کښلې
کیسه کې تش کارمند یم په

بېکسیار یم د [میدان] به؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې هنرمند یم په کیسه
***

یوائې نه ده مسله د اوښکو
اوښکو ځنګه ترم به سلسله د

زه یې که څو ایساروم بهېږي
دا ده په خپله فیصله د اوښکو

زمانې زاهد ناحق تکفیر کړم د
زما په لاس کې وه پیاله د اوښکو

به شي ډېره ګرانه زړګیه ګرانه
سفر د عمر او جاله د اوښکو

اشنا ما په بلا وهه ما هېر کړه
لږ مې جرګې خو در بله د اوښکو
ژړا لیدلې مې وه نه چې دا سې
باران ګله د اوښکو لکه په شړک

چې رسېدې هر چاته خپلې رخې
اوښکو زما په برخه قواله د

تل نابیلې را روانې به وي
اسانه نه ده معامله د اوښکو

بېکسیاره ! دا غزل ختم کړه بس

دا ته د کومو غرونو شوریې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه راته ليکې مقاله د اوښکو

خاندمه بېکسيار څرنګه به و
څو په لېمو مې دا مېله د اوښکو

***

سر واخله مري لکه دا نور مخلوق نه
که هنرمند وي ترې هنر واخله مري

پايم تل لکه زخم په دردونو
له زړه مې ستا د ياد پرهر واخله مري

لږ ساقي خمار د ژوند ته وګوره
لږ جنازه يې په نظر واخله مري

!ګله اشنا دې د وخت سختو کې ګير
يې کړه ياد لږ يې خبر واخله مري لږ

څوک به په څه څوک به په څه باندې مري
بېکسيار ښخه دلبر واخله مري له

***

ووايم د زړه له حاله چاته حال
زه له محاله چاته حال ووايم

په وس مې نه چې رنګ د شرم د بوال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بند دېواله چاته حال ووايم له

راته کتلي چې محفل کې اشنا
حال ووايم يمه بې حاله چاته

تاته معلوم ظالم مظلوم ټول د وخت
ووايم گرانه ليکواله ! چاته حال

خوار بېکسيار داسې مدام چې کوم
ووايم ستر له سياله چاته حال

***

نشه يې نه خمار يې کړم دا ځرنگه ځواني وه
د يار يې کړم دا ځرنگه ځواني وه په مخ سي

واړه، زاړه د کلي مې د تور په غشو ولي
خپلو ته اغيار يې کړم دا ځرنگه ځواني وه چې

اوربدلې کيسې مې د ځوانۍ د خوبوډېرې
تر عمره چې بيدار يې کړم دا ځرنگه ځواني وه

باندې اوس سرې سترگې زما ځې د نورو په هجران
وه دا داسې پامته دار يې کړم دا ځرنگه ځواني

!مالت کې بېکسياره ! رسېدم نجونو ته نه چې
دا ځرنگه ځواني وه اوس اوس چې داسې خوار يې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

وخت راسره و په خبرو کې لاړ
تشو غورو کې لاړ زما او ستا په

په غلیمانو د یرغل ښکلی وخت
لاړ په ټولولو د لښکرو کې

له شملو ، ږیرو یو وطن را پاتې
په برېتورو ، څڼېورو کې لاړ

په رڼا مین ما خپله ولید چې
د وخت بېړۍ یې په ښنګرو کې لاړ

بېکسیار چې روان څوک خبر نه شول
چې په سلګیو که سندرو کې لاړ

***

راځي له بر کلي نه نن مې مېلمه
زړه ته دمه راځي له بر کلي نه
ته یو رنګ انځور دی ما بلي شاړو
هره غرمه راځي له بر کلي نه
ربه همدا یې د راتګ زېری کړې
له بر کلي نه نرۍ وږمه راځي
څوک سره اخلي بیا په اوښکو مچې
نه د ویر نغمه راځي له بر کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال تخنوي مې لېونتوب ته بیا بیا
څه هنګامه راځي له بر کلي نه
مین وایي د هجر تېږې کوم څوک
ورو زمزمه راځي له بر کلي نه
پرېکړه کړې د بېکسیار د مرګ وروستې
مکالمه راځي له بر کلي نه

***

کې مروره رانه په وینښه نه راځي په خوب
وایي مې زړه راځي په خوب کې مروره رانه

دلته، هلته لارې نیسي رقیب بې ځایه ورته
پاس په لېمه راځي په خوب کې مروره رانه

په ژوندوني هم را ونه کتل بره یې کله
مړه مړه کاته راځي په خوب کې مروره رانه

په پلار، نیکه، په غور نیکه قسم چې وخوړ اوس یې
رانه اوس به نو څه راځي په خوب کې مروره

شک به کاوه ما بېکسیار په یار خو وشه دا ځل
کې مروره رانه کړې یې خوله راځي په خوب

له بېرته تګ نه یې خبر ځان سره پټ و ژاړم
په خوب کې مروره رانه لکه د غله راځي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړوي خبر بې نه راځي تش یاد بې مسلې
په ګونګه ژبه شور فریاد یې مسلې جوړوي

چې څوک باندې یوه ژوندون د ګلو یوه څانګه ده
د اوږده لنډ دغه معیاد یې مسلې جوړوي

کړ چې هر څه هر څه کړه لړ په تول زړه ته مې سر لوڅ
دا سې د مینې اعتیاد یې مسلې جوړوي

د ټولې میکدې قاید به وې خوره شراب خیام
جوړوي خو دا یې هم وې از د یاد یې مسلې

مینه له مخې بېکسیاره ! ده ساده خبره
جوړوي مانا یې سخته ده بنیاد یې مسلې

***

غېږ کې حیا ورتلله یار یې په اوږه واخیست لاړ
شاعر ولید چنار یې په اوږه واخیست لاړ ما یو

هیڅ صبر مې څومره که ساقي ته پښه نیولی شو
یوه شېبه تر مخ خمار یې په اوږه واخیست لاړ

چا وژلی پخوا پل پسې واخله هلته کوز به
هغه ټوپک چې د اغیار یې په اوږه واخیست لاړ

لېونی مې ولید خوښ خندان شوم زه هلته ناست یو
لاړ هوښیار چې کوت مې ژوندون بار یې په اوږه واخیست

بېکسیار عبدالمالک　　　　دا ته د کومو غرونو شور یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

! ځوک نا اشنا به بېکسیاره ستا په مرګ ولیکي
په اوږه وا خیست لاړ چې د منزل ګرد او غبار یې

وم که د هجر په تیارو کې روان ړوند خو نه وم
ولیده بهار یې په اوږه وا خیست لاړ خزان مې

***

پسې اخلمه پل پرې پل په پل مې کړې خطا یار
چا وې چې یمه وار خطا یار پسې اخلمه پل

مست د چا د سترګو په جام ستا میخانه کې ساقي
په دغه رنځ اخته کړم تا یار پسې اخلمه پل

د پاک الله یو داد دی په چا - چا به شي عشق خو
پل ماته چې پاک رب را عطا یار پسې اخلمه

زما خویونو سره نشته کار ، نه او سم خیال کې
مالتا یار پسې اخلمه پل ګرځم په مینسک ، ماسکو ،

نور ایسار یږم نه ناصحه ! بېکسیار روان یم
خبرې ببرته ستا یار پسې اخلمه پل دا ستا
***

کړم د زندګۍ غمونه وا ړه لکه توت را ټول
خپلې هستۍ ته د ژوندون نور چاڼ ثبوت را ټول کړم

په باغ او زه یم مالیار اشنا مېلمه وې د زړګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله انار، کله انگور، کله شاتوت را ټول کړم

مړي ژوند به دا یوه خوله خندا څنګه ساتم په
ټول کړم له تابوت له را یمه حیران چې څنګه عطر

قسم په خدای دی که به څوک وي بیا زما د ټینګې
یو واري مضبوط را ټول کړم ټول پښتانه که هسې

هسې ناري دي نامراده چې وهم یې یاره
څنګه د وختونو په سکوت را ټول کړم کاڼه به

تاریخ چې ترېنه جوړ کړم بېکسیاره ! د وطن ورک
دافغان پلونه له دمشق که له بېروت را ټول کړم.

***

کله هم لیدلې نه ده یاره یوه شپه ما
شپه د یار غېږه کې پرې مې ړده سهاره یوه

زه څنګه به ور وړمه د ټول عمر مناجات
شماره یوه شپه لا هم چې خلاصه نه د ژوند له

یو زه ومه یو یار و سره ګډ به هره ورځ
اغیاره یوه شپه تا څه کانې را وکړلې

د ژوند هر څه به هېر شي خو هېرېږي رانه نه
ما کړې په لاره یوه شپه له یار سره چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا راته نن وې چې زړه مې ډېر ډک دی اشنا
.پېښه خو را وکړه بېکسیاره ! یوه شپه لږ

***

ځو مرور له دغه ښاره ځئ چې نه
ښه راغله نن له یاره ځئ چې نه ځو

محفله موږه ټولو وې ستنېږو له
ځوک به راشي خدای دپاره ځئ چې نه ځو

تود نه د جګړې اور به تر عمره داسې
یه د بر کلي سرداره ځئ چې نه ځو

پاتې چې کاروان روانېده موږ ویده
وار چې تېر دی اوس له واره ځئ چې نه ځو

ښه شي کېږي خدای وکا له تګه نه تګ
.سوچ پرې وکړه بېکسیاره ! ځئ چې نه ځو

***

چاره شي راته وژني مې وخت تېره
د چا خبرې چې په زړه شي راته

وایي ګام په ګام مرم چې دنیا هیڅ نه
بشریت ټول په شان د مړه شي راته

شرمېدل سره خو په ټول جهان کې و

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه دا تور خو هم چې پړه شي راته

سو به که مې په برخه شوه د مینې
ټول منزلونه به واړه شي راته

خوند د یار له مخه د ژوند هر څه کې
بې یاره ژوند زهر خواړه شي راته

بېلتون !چې را په زړه شي بېکسیاره
.څۀ بې مانا د ژوند کړه وړه شي راته
***

خپله کوي زما کیسې ژوندون په
دا د سیسې ژوندون په خپله کوي

شي زه نه یم دا چې وایم نن به څه
دا وسوسې ژوندون په خپله کوي

ډار ما کې نشته- د مرګي دا ویره
پسې ژوندون په خپله کوي چې را

په ما یو اڅې اند ښښنې یې پېرزو
خپله کوي او تلوسې ژوندون په

سرونه غواړي بېکسیاره ! چا وې؟
.چې حماسې ژوندون په خپله کوي
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه عجبه ده محال کې مې زړه بند
زړه بند د چا سوچ کې د چا خیال کې مې

د مرمرو په مانۍ کې مې زړه تنګ
بند او د ختو په دېوال کې مې زړه

حال به څه وایمه چاته د یارۍ
بند چاته څه پته څه حال کې مې زړه

عشق ته زړه، هم یې ساړه کېږي د یار
بند څه عجب یوه جنجال کې مې زړه

بېکسیاره ! که څو اخلمه پیالې
.په ثواب او په وبال کې مې زړه بند

***

خیال کې د یار چې کله لاړ شمه
شمه کرار به ناست یم را ولاړ

همت مې یو ځل غزونې وکړي
میده میده یم څنګه لواړ شمه

اشنا شي ناکردې را په زړه چې د
نبغ نبغ روان یم څنګه شواړ شمه

ګوره د غسې یم ما هم ژوندون ته
سمسور وطن یم ببرته شاړ شمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګ زه ببکسيار لکه ګرېوان د
.په بېلتانه ريتاړ ريتاړ شمه

ليدلی؟ ځان چې ګورې يار شيشه کې تا
کله ځان دې تماشه کې تا ليدلی؟

ورشي ستوري يو پر بل په نيمه شپه چې
اور د مينې پلوشه کې تا ليدلی؟

څوک مسلک غوره دی اشنا چې يې لري
ګدا کله څه پېشه کې تا ليدلی؟

غماز څه خبر چې يار د کندهار دی
تر اوسه په شه شه کې تا ليدلی؟ لا

دا چا- چا ويل زاهده دې خبرې
.په نشه کې تا ليدلی؟ ببکسيار ډوب

***

خيالونه کله جوړېږي دا نشې او زما جړ
سبا، بېګا دا تماشې او زما جړ خيالونه
لګيا دا سې ښکارې لکه چې باز په ښکار د زرکو
ګام په ګام وخت لشې لشې او زما جړ خيالونه
بوړه، فلوجه، کربلا زه ورته ګورم توره
او په غزه مرې عايشې او زما جړ خيالونه
نه عجب نه ادم خان کې اوسې پښتونخوا شته خو
د وخت بدلې دې نقشې او زما جړ خيالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې دومره ځنډ مه کوه ژر يې راوړه ساقي باده
څه مې په زړه زهر پاشې او زما جړ خيالونه
را تر سترګو د براوت کې د جومات خړ طالب تل
خيالونه د وخت نخرې د فاحشې او زما جړ
ژوندون، جنون دي بېکسياره ! په يوه قافيه
خيالونه څه ماتوې پکې خاشې او زما جړ.

***

وګرځم زه چې ستا په خيال کې لاړ شم چېرته چېرته
چېرته دې په سوال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم

هره خوا ښکلا ښکلا سترګې خو تړلی نه شم
هره خوا وبال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم

وګورمه نه يې کړم مثال پيدا ټوله دنيا
وګرځم سوچ چې ستا د خال کې لاړ شم چېرته چېرته

زه چې تل پيالو ته ځمه شمه له فراقه تنګ
چېرته چېرته وګرځم کله په وصال کې لاړ شم

پته د انسان که پيدا شي ما بېکسيار باندې
حال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم زه به په هر.
***

مې وې هسې ښووه مې ځان ناګاره سندرې
له خواشينۍ ستا په تلو ياره سندرې مې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعدام ته بووم ستا په الزام چې وخت تړلی
کسات مې اخیسته له داره سندرې مې وې

پیغام د انکار غماز راوړی وو اشنا نه
کله راته خوب تر سهاره سندرې مې وې

شوم په هغه محل نن په ژړا - ژړا را تېر
چې پرون تلم په کومه لاره سندرې مې وې

محفل ته اشنا تللی و زه څو ورتلمه چې
خبره تېره وه له واره سندرې مې وې

بېکسیاره ! په شپه د بېلتون را ته را یاد شي
.داسې تیاره وه چې له ډاره سندرې مې وې

***

سترګې را واړوه لږ یاره مرم
مرم له تندې مرمه له خماره

زه لکه شمه په محفل کې تل
سرِمابښام نه تر سهاره مرم

و ګوري په مړو سترګو یار چې را
له مړو ایرو مرم له انګاره مرم

زما قاتل دا خپل احساس خلکه
بې غرغرې مرمه بې داره مرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه یم، غزل او تکه توره شپه
.بې کسه بېکسياره ! مرم څنګه

***

يار چې خپه شي په نصيب کې به نه
چې چپه شي په نصيب کې به نه جام

ژوندون د هر ژوندي ارمان په ژوندون
شي په نصيب کې به نه چې لولپه

د يار ديدن ته مې کرۍ ورځ تېره
نصيب کې به نه که توره شپه شي په

د چا د حسن سمندر ته تږی
نه مړه که څپه شي په نصيب کې به

د ژوند خواږه خوند کړي چې باد يې په سر
نه چې په کپه شي په نصيب کې به

ليکه غزل بېکسيار وا خيست قلم
.ليک چې ټپه شي په نصيب کې به نه

***

ستوری لکه يار ښکلی
يار لکه چنار ښکلی
نن و دې شي را پېښ شي
دا سې چې نن ښار ښکلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړه آینه صفا د زړه
کله وي غبار ښکلی
سیرت مین زه یې په
هر څو که نګار ښکلی
کړه یې ابتدا په عشق
ښکلی بیا به دې هر کار
څو مره چې را بولم یې
نه راځي یو وار ښکلی
زار ژوند د بېکسیار ترې
یار ته انتظار ښکلی.

***

خطاباسي څنګه په چل ول مې یار
هر قدم هر پل مې یار خطاباسي

هم زه له ځانه نه خبرېږم کله
داسې لکه غل مې یار خطاباسي

څنګه په هوښیارو سترګو ځاري مې
لایعقل مې یار خطاباسي څنګه

غواړم ورنه زړه بدل د زړه کې زه
خطاباسي هسې په تسل مې یار

څو که بېکسیار یار ته ګیلې وکړم
خاندې په څه چل مې یار خطاباسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

عشق کې آرام له زړه نه وباسه
وباسه ژوند گام په گام له زړه نه

څو توره بوږه دا سې بوره وراره
پچیرا گام له زړه نه وباسه

توروي، سر سپینوي دا کیسې زړه
د ننگ و نام له زړه نه وباسه

دښمن پسې ځي چې ستا مني نه په
بیا هغه قام له زړه نه وباسه

دي اوس بېکسیاره ! هغه کلي رڼگ
.پوړۍ او بام له زړه نه وباسه
***

کله هېرې سندرې را په زړه شي
د چا خبرې را په زړه شي کله

زه کله کله خوب د وصل وینم
غورې را په زړه شي کله د یو چا

خواته اشنا خو کله هم رانغی
شي کله له لرې لرې را په زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کله کله د چا یاد مې سبځي؟
کله که اور د سرې را په زړه شي

بېکسیار کله مې زړګی په ټوپو
د غم لښکرې را په زړه شي کله.

***

ناست یم ازل ته غلي غلي ګورم
ګورم پاتې مزل ته غلي غلي

خپله مې خپل وجود په خپله دښمن
ګورم د وخت دې چل ته غلي غلي

د قافلې جرس مې روح ځوروي
د یو چا پل ته غلي غلي ګورم

شمه شوه د لیکلو راکې خلاصه
یوه غزل ته غلي غلي ګورم

د بل دا ټول وطن زما دا اوس چې
قسمت بدل ته غلي غلي ګورم

ژوند بېکسیاره ! معما ده ستره
حل ته غلي غلي ګورم او زه یې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره خطا به کوي دا نه کوي
موسکا به کوي دا نه کوي یار چې

هر څه کوي خدای مه کړه نه چې کله
دا نه کوي زما رضا به کوي

چا وې ساقي میکده وتړله
کوي هر څه رښتیا به کوي دا نه

شاعر چې څه یې په زړه وایي به یې
کوي چې خیال د چا به کوي دا نه

صوفیان مې ډېر تسپې په لاس ولیدل
کوي چې لګیا ډْوا به کوي دا نه

بېکسیار هر فسق او فساد کې شریک
چا وې چې دا به کوي دا نه کوي.

***

نه هېرېږي یاره ستا د مخ کیسې
کیسې تل ډېرېږي یاره ستا د مخ

د زړه کور مې داسې ځکه شو باغ- باغ
کیسې پرې خورېږي یاره ستا د مخ

زه په خپله ګونا ټینګ یمه ولاړ
منکرېږي یاره ستا د مخ کیسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواني ورځې شپې لاړې پوپنا د
نه تېرېږي ياره ستا د مخ کيسې

چې ونيو ټول محل پرخه- پرخه يې
را ورېږي ياره ستا د مخ کيسې

ژوندون هر څه په بېکسيار ته تربل
.پکارېږي ياره ستا د مخ کيسې

***

به يم ومې بله خوښ به يم حاضر
وايمه به هيڅ نه خو ناظر به يم

مه مې ورانوه د زمانې باده
يو چا د پس منظر به يم نښه د

عمر تېر نه پته نه درک د يار
انځر به يم زه په تمه ګل ته د

ټول وجود مې جوړ روغ الوتی نه شم
يم ښايي لګېدلی په وزر به

ښه پوهېږم نه راځي په ژوند اشنا
يم زه ورته تر مرګه منتظر به

ښکلی راته ډېر ګوري محفل کې چې
زه هم د يو چا متناظر به يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځله یم خوښ په تغافل د یار سل
شو یې که راپام خوښ یو په زربه یم

څه چې زمانه وایي وایي دې هر
هر څه به یم خدا یږو که مضر به یم

یمه زه اشنا هماغه بېکسیار
.تاته غورځېدلی له نظر به یم

***

وخت غورځنگ سره جنگ ژوند څپو سره په جنگ د
جانانه کله شي تر عمره عمره جنگ سره جنگ

دی خو ما بل څه پکې ونه لوستل چا وې تاریخ
جنگ بس نن له روس، نن امریکې، نن له پرنگ سره

خوب رانه ولوټي له سترگو د چا یاد د سترگو
چې پالنگ سره جنگ اړخ په اړخ اوړم لکه وي مې

هغه د ستر، د پردې حیا وختونه لاړل
اخیستی نوم او ننگ سره جنگ هر یو وگړي را

دیموکراسي راغله حقوق شول د قومونو تامین
له یوه قام، یوې ژبې او فرهنگ سره جنگ خو
ورنه نه چې د خیر په پلمه لوټي یې دیدن دی
په پورې وره کې څوک نیازبینه چا ملنگ سره جنگ

(c) ketabton.com: The Digital Library

او نصیبونه مغول حالات مغول، خلک مغول
څوک به خوشال شي بیا به وکړي کوم اورنګ سره جنګ

بېکسیاره ! هر نومورکي ته په غېږنه ورځو مور
جنګ د وخت زمری مو کړ ګیدړ اوس مو پلنګ سره.

***

په مخه راغله خو پردې یې غمازي کوله
ادې یې غمازي کوله د کشرۍ خور پرځای

له بې وعدې جانانه ځار شم اوس یې هر وخت ګورم
پخوا کړې وعدې یې غمازي کوله ښکاري.

***

کاږي نور ورځم کوم یار ته منت چې چاره را
ژوندون ته څه مې ضرورت چې چاره را کاږي نور
لوېدیزه انسان ومې نه موند راغلم ختیز ته تر
له انسانیته مې نفرت چې چاره را کاږي نور
څو به وخت ایستلې توره سرته ولاړ؟ راته تر
نور دربغه چې وکړي دا همت چې چاره را کاږي
خیال خو مې نه شي چې به یار له قصده نه مې وژني
چاره را کاږي نور که دا سې وي هم له غفلت چې
ورشه ریباره یار ته و رسوه دغه پیغام
الفت چې چاره را کاږي نور تېر یې له مینې له
په واټنونو رانه لرې یار سره مې نور څه؟
په دې نیت چې چاره را کاږي نور ورځم یو اځې

دا ته د کومو غرونو شوريې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما بېکسيار خون ور بخښلی او س رقيب که نر شي
.يو څه و کړي جرئت چې چاړه را کاږي نور او

***

يمه چا ويل چې ساز د زمانې
زه د زړه اواز د زمانې يمه

هر څوک زما پل کله وهلای شي؟
انداز د زمانې يمه زه چې په

نه مې شته سکون لکه د سيوري هيڅ
يمه خوځم اهتزار د زمانې

ځير شه راته شد مد مې ټول ولوله
يمه پام کوه چې راز د زمانې

!بولي مې غزل د بېکسيار خلک
.يمه اصل کې زه ناز د زمانې

***

د خيال يوه شپه راشي د باد يوه شپه شي
غرفېدلو چې را ياد يوه شپه شي مور دواړه

د مينې سمندر چې کړي د هجر سيلۍ لاندې
ته يوه و رسي برباد يوه شپه شي منزل

بېکسيار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شوريې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سېلاوونو وران کړی دا وطن خو دی بې شمېره
حیران یمه چې ولې قلمداد یوه څپه شي؟

اوښانو بوی چې راوړي د مېږو ، د کیږدیو ، د
را پېښه داسې کله به د باد یوه څپه شي

چې مینې بېکسیاره ! کډې وکړي له زړونو نه
.شي مېشته شي پکې کرکې او اضداد یوه څپه

***

کله په هېر باندې خمار ماتوم
ماتوم کله په تېر باندې خمار

په بام مې تنده اشنا نه سرېږي
ماتوم په لړو ډېر باندې خمار

هغه کوځه اوس له مودو نه شاړه
ماتوم په تېر و بېر باندې خمار

زه شاعر نه یمه ملګرو هسې
ماتوم وخت ناوخت شعر باندې خمار

بېکسیار پوه یم چې اشنا نه راځي
.ماتوم د ورځو شمېر باندې خمار

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اغزو دور دی د ګل کیسه څوک کله اوري؟
کارغان مېشت د بلبل کیسه څوک کله اوري؟ باغ کې

چا په خونړو لارو د میني وي مزل چې د
د پړاوونو د منزل کیسه څوک کله اوري؟

وطن خرڅوي یا به قاتل یې، یا به غل یا به
بغیر له دوی نه د چا بل کیسه څوک کله اوري؟

هماغه ورباندې بیا حاکمان چا چې وران کړی
اوس د کنډر- کنډر کابل کیسه څوک کله اوري؟

جنجړ وېښتو او شنو سترګو وطن ټول ونیو زېړو
اوري؟ د تور اوربل او د کاکل کیسه څوک کله
ځانځاني دومره چې یو بې له ځانه ټول پردي شول
خپل کیسه څوک کله اوري؟ د دوست، اشنا د یار او

د توري بوړې، د ېراوت هنګامې داسې تودې
او ګومل کیسه څوک کله اوري؟ چې د ژورې

شولې اوس بېکسیاره ! یارانې د ناستې ملاستې
.اوس د مړوند او د منګول کیسه څوک کله اوري؟

***

ناوخته شو پیاله چای به کراره وڅښم وخت خو
وڅښم بیابه سګریټ یو نیم پسې کولا په لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې به خدا یزده چې ترڅو درځم څو واره وځښم
خدای کوله یاره وځښم د شونډو جام به دې که.

***

کړه شاعري څه به کړم د زړه خبره ومې نه
اشنا محفل ته چې راته خبره ومې نه کړه

ورته د ډېرې زارۍ په سترګو سترګو کې مې وکړې
خو یار ته مخامخ په خوله خبره ومې نه کړه

اوښکې، ژړاوې مې جونګړه تالا پربږده سلګۍ،
چې راز د مینې مې ساته خبره ومې نه کړه

خو د وخت د نظر سرو غرمو کې عمر کړ تېر ما
کړه چا وې د سترګو د بانه خبره ومې نه

خوله مې را جوړه کړله څو ځلې چې ویې وایم
خبره ومې نه کړه اوښکه مې راغله تر لېمه

زړه وې چې وکړه بېکسیاره ! ورته ټوله کیسه
مې کاته خبره ومې نه کړه د یار حیا ته.

***

نه لرم نغمه نغمه به یم رباب به یم خو شور
د سترې سترې ژوند یو باب به یم خو شور نه لرم

دا ته د کومو غرونو شور یې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرسه، بې منزله روان زه یو کاروان یم بې
ځم لکه عمر په شتاب به یم خو شور نه لرم

را ویښوم هره ورځ ټوله دنیا لکه لمرڅرک
لرم و دې شي زه کوم انقلاب به یم خو شور نه

اوس اوس زړه شین، خوا سره ډوب یم سمندر کې د وخت
سیلاب به یم خو شور نه لرم له دنګو غرو را کوز

لګیا نه څه واعظ یم نه زاهد چې به په زور، زور
عشق کې په زړه کباب کباب به یم خو شور نه لرم
غږېږي څنګه؟ د زمانې آهنګ چې زېر و بم
زه یې بې شکه څه اسباب به یم خو شور نه لرم

یوه خوا، بل خوا سا را کاږم ګرځم را ګرځمه
ضرور ژوندیو کې حساب به یم خو شور نه لرم

ده لیکلی بېکسیار به یم په تورو شپو کې ټیک
لرم پنډ د غزلو یو کتاب به یم خو شور نه.

***

هر څه هر څه بېرته هسې کله کېږي
کېږي د بوډا ځواني له وسې کله

د یار خیاله خیال ته مه راځه منت کړم
کېږي یارانه د بوالهوسې کله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجیبه یو احساس دی څه اشنا اشنا هوا

هوا د بخت لاس کې مې لاس دی څه اشنا اشنا

اشنا راشه له ځانه سره راوله ځواني
هوا همدا مې التماس دی څه اشنا اشنا

خویونه لږ پردي دي اور، گودر، منگی اشنا
اشنا هوا اشنا د یار لباس دی څه اشنا

انځور د تېر پرون کړي درته مخې ته ناڅاپ
څه اشنا اشنا هوا بې شک ژوند ستر عکاس دی

د کلي په لوی ډاگ کې زه ماشوم یم په ډېر بوخت
خیال که وسواس دی څه اشنا اشنا هوا دا خوب،
شا هر څه هسې په ځای دی د کلو - کلو تر
ویاله لاندې، غر پاس دی څه اشنا اشنا هوا

بیا شوم را ژوندی که اوسه پورې مړ وم بېرته
دا ټول د یار تماس دی څه اشنا اشنا هوا

بېکسیاره ! پکې نښې دې د پل ضرور به
هوا دا سند دی، که مدراس دی څه اشنا اشنا.
***

ته له پورته زه له ښکته یم راغلی
راغلی د بدبختو له مالته یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتګ هم هسې څه مفته نه وو دلته
.ستا د دوا له برکته يم راغلی

***

(خدايه زغم کړه را په برخه)
هوس کم کړه را په برخه
نه يم ډېر نه غواړم حريص
يو صنم کړه را په برخه
چې تر عرشه پورې رسي"
"کړه را په برخه يو قدم
ربه يار ته چې ور مخ شم
هغه دم کړه را په برخه
!سوځه جانانه يا مې مه
يا ملهم کړه را په برخه
چې زرګونه ښادۍ ارزي
په برخه داسې غم کړه را
!يه د پاک الله رسوله
خپل حرم کړه را په برخه
ستا يم ستا ښکلا به باندې
مات قلم کړه را په برخه
ربه تش جانان نه غواړم
برخه جنت هم کړه را په
ستا رضا چې پکې نغښتې
هر الم کړه را په برخه
ده پر هغه دنيا چې تل

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر پرتم کړه را په برخه
دښمن ستا چې ترې وېرېږي
برخه دا سې برم کړه را په
د ایمان څراغ مې بل کړه
ژوند تورتم کړه را په برخه
غوارم زړه مین درڅخه
لېمه نم کړه را په برخه
گوناگار یم، گوناگار یم
برخه خپل کرم کړه را په
دیدنونه چې بې توله
د یار چم کړه را په برخه
وهلم په هجران که جل
ته زمزم کړه را په برخه
خلک وایي بې رقم یم
برخه څه رقم کړه را په
ربه زړه کې راته وېره
د عدم کړه را په برخه
شم زه به ساز د زمانې
زیر و بم کړه را په برخه
ټول وطن مې درخانۍ ده
برخه یو ادم کړه را په
چې یې ستا په نامه ورکړم
زر درهم کړه را په برخه.

***

لوی لاس نیني نیني کړمه د وخت په تبۍ یار په

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبې زه خپل احساس نینې نینې کړمه د وخت په

خیال کې راغلی یا راځي یا ببرته ځي ځوک اشنا
کړمه د وخت په تبې بلا وسواس نینې نینې

ساقي ځوک بولي، ځوک شړي د میخانې له غولی
نینې نینې کړمه د وخت په تبې دې ټیټ و پاس

سرېټوب خلک ظاهر چې گوري، حد چې نن د ښه
ټاکي لباس نینې نینې کړمه د وخت په تبې

لغړ چې گورم وطن لغړ، گلشن لغړ، هر تن
فقر و افلاس نینې نینې کړمه د وخت په تبې

بېکسیاره ! سره پټه کې یو یار او اغیار چې
.تبې دغه تماس نینې نینې کړمه د وخت په

***

نه ورځم په مخ د لېونتوب کیسه اوږده ده
دی او د خوب کیسه اوږده ده ژوند یو هسې خوب

پیېځکه د ځادر خیشته تمام عمر مې یاده
باران، اوښکې څځوب کیسه اوږده ده تالندې،

سندره غځ مې له غلیم ځخه د ژوند د نن
عشق کې مې د ماتې او د سوب کیسه اوږده ده

باندې یې ویشتی یار ته یادوم هسې چې زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت لنډ دی د زخم د پرسوب کیسه اوږده ده

اشنا چې شپه را څخه لاړه نور مې پوښته مه
نن درته د کوټې کړم د ژوب کیسه اوږده ده

بېکسیاره ! بس چې وربېو ته دوډۍ خو دربغه
ده نوره د خواهش او د خروب کیسه اوږده.

***

کارغه ونیو باغ د ګلو ستر مات شو
ستر مات شو په چمن کې د بلبلو

چې د لمر د شغلو لاره ورته نه وه
شو په وطن د هغو ښکلو ستر مات

دیوسي، دیموکراسي شول سره غاړه
د بلا - بلا ښاغلو ستر مات شو

تمیز شو پکې ورک د پردو خپلو چې
د پردو او هم د خپلو ستر مات شو

شاعري دې افسانه شوه !بېکسیاره
د پټ- پټ غزل لیکلو ستر مات شو.

***

خیال کې راغلې تر نظره شوې را شنه په زړګي په

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګي راته دې وکړه څه خبره شوې را شنه په

هلته يو ښکلی په مخ راغی څه يې تاته ورته
را شنه په زړګي راته را ياده نابېره شوې

درخانۍ دغه دې ښېشکه چې پښتو وکړله
شوې را شنه په زړګي يو ځلې راغلې تر آخره

محبوبې ښکاري چې کلونه د روژې مې ختم
د اختره شوې را شنه په زړګي چې سم له مياشتې

د بېکسيار د زړه دنيا وه له مودو نه شاړه
ورته راغلې بختوره شوې را شنه په زړګي ته.

***

جامه ور ونه رسېدو محفل ته ورغلو تر
د کبرجن ساقي تر پامه ور ونه رسېدو

تږله ورځ مزل مو وکړ په لمرخاته ور روان
خو په وعده تر خړ ماښامه ور ونه رسېدو

سترې سترې تر درشله د يار منډې مو وکړې
مرحلې راغلې تر انجامه ور ونه رسېدو

روڼ اندي خلک مو په هر کلام کې لکه افغان
په رښتيانو تر مظلوم قامه ور ونه رسېدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مو د مینې پټ پټوني وو چې وخت سره ښېل لا
رسېدو تر سپوږمۍ، ستورو او تر بامه ورونه

ښه په غرې، ځوږ را ټول، روان شوو له ډولونو سره
.مرامه ورونه رسېدو خو بېکسیاره ! تر

***

څه یې تپوس کړې دا کیسه اوږده ده
ویر پرې اوس کړې دا کیسه اوږده ده ته

خورد له خرواره ته خبر ورنه، نه
افسوس کړې دا کیسه اوږده ده -افسوس

دا چې بلا- بلا پېښې تېرې شوې
کړې دا کیسه اوږده ده ننګ په ناموس

شل به یې کړې اشنا ګومان مې نه شي
دا کیسه اوږده ده که یې پنځوس کړې

یار چې په مخه بېکسیاره ! درشي
.کیسه اوږده ده ته ځان چاپړوس کړې دا

***

زه بل څوک یم دلبر ستا غلام
چاکر ستا غلام ستا نوکر، ستا
اشنا اخلې قدم چې، کړه پام

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته پروت دی په در ستا غلام
محفل کې به وايي هر څه په
په لېمو په نظر ستا غلام
مني پادشاهان د دنيا نه
عجيبه دی مگر ستا غلام
لټ په لټه يې کړله دنيا
غلام غواړي يو ستا خبر ستا
اشنا راغی که وخت د آزمون
ږدي به سر خپل په سر ستا ، غلام
ورته وايي عالم بېکسيار
.گڼي ځان خپل اکثر ستا غلام

***

لا هسې شاړه او دا جړ خوبونه کيسه د ژوند
خوبونه څه چې ويده شو ، زه ته دواړه او دا جړ

همدا نن راشه که تعبير يې شې خو نه چې سبا
غواړه او دا جړ خوبونه سبا بيا ما له خدايه

اشنا چې ته ماته يې دغه دوه ډالۍ را ډالۍ
بانه اوښکه ولاړه او دا جړ خوبونه پاس په

کاږي لېونی خيال مې بيا د کوم سمندر تل ته
دغه د زړه خونه ويجاړه او دا جړ خوبونه

ورڅه به د چا؟ د بېکسيار له مرگه وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د گرېوانه څيرې ريتاړه او دا جړ خوبونه.

***

مدام بيا را په ياد شوې خوب مې وتښتېده لکه
وتښتېده د زړه په کلي مې اباد شوې خوب مې

بېګا نسکور چې په هوجره کې پروت ستا خيال راسره
هېواد شوې خوب مې وتښتېده د چا وطن، د چا

قسمته؟ کوم ماشومتوب، کوم زلميتوب، کومه ځواني
زما ژوندونه څه برباد شوې خوب مې وتښتېده

او نه پرخه اشنا نه پسرلی شوې، نه ګلونه
تر خوا مې تېر لکه د باد شوې خوب مې وتښتېده

د مينې لومه کې وم خوښ بېکسيار دومره د يار
وتښتېده چا غماز ووې چې ازاد شوې خوب مې.

***

ملګرو خدايزده چېرې ځي دا شاړه قافله
په شا او دا ولاړه قافله دا هر ګام را

جوړېږي سره هيڅ نه په انجام يې رب خبر؟
زمانه او زموږ شواړه قافله دا چسته

اختر چې تېر شو وو له نکريزې په د بوال
که مل نه شوې نو بيا غواړه قافله دا نن يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژبه برکت يې شه، شکرې شه، شه ګوړې
چا ويل وختي نن سهار لاړه قافله دا

وطن يارانو بېکسيار بيا غږ جګ کړی د
.سبا به روانېږو نيسو واړه قافله
***

په والله ياد ېږې هسې خو تل مې تر حد تېره
نن شپه تر هرې شپې مې ډېره په والله ياد ېږې

ورځو، ته په مياشتو، په کلونو لاړې ته خو په
ياد ېږې اشنا په کلي کې چاپېره په والله

مينې عجبه معما يې زه له ځان درکې ورک
هېره په والله ياد ېږې څومره چې غواړم دې کړم

رقيب په ډک محفل کې و پوښتم ياد ېږي درته ؟
شرم او نه وېره په والله ياد ېږې نه له چا

سبا شاعران وايي دې نغمې د وخت چې ياد پرې
.ته بېکسياره ! ساندې شمېره په والله ياد ېږې

***

قيمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند ورځم وهم
ژوند زه ازمويم يو وار ساقي، قيمار- قيمار د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه توبې، تسپې يو وخت وو ، اشنا تېر شو لاړ
قيمار- قيمار د ژوند اوس مې ماښام سهار ساقي،
پخوا به وخت نا وخت بې سده ، يا بې موږ کله؟
بيمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند کړم د زړگي
!اشنا په خبر د خوب شي را په ياد ، يو نا اشنا
او نن سبا مي يار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
خدا يږ و خو دا سې نه؟ مفلس خوشال وم په هجران،
لکه چې کړمه خوار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
گوندې نشه، راته د ټول ژوندون ما وې که شي
کړ را سبوا خمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
د ژوند له بېکسيار، هسې بې ځای اسره تمه
.ژوند چې کړ ژوندی په دار ساقي، قيمار- قيمار د
.واخيست د اساسې قانون لويې جرگې ته چې له پښتو يې د ملي ژبې هويت

***

څه عجيبه ديموکراسي له خلکو ژبه اخلي
ورنه په څنگه سړه تبه اخلي اقرار د مرگ

ننگ او پښتو او وطن ټول يې اوس له واکه وتي
زمانې سيلۍ نور څه له پښتنانه به اخلي د

کړي دا سې جرگې کارمل، مسعود ، رباني ږ برې
والله که نن سبا يې نوم هم څوک په خوله به اخلي

دې وطن خادم او مشر څوک به راځي يو وخت د
گوتې، امضاوې نه د دغه ولس زړه به اخلي

دا ته د کومو غرونو شور يې　　　　بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه بېکسیاره ! دا د وخت غلامان څوک یې مني
.اخلي؟ دوی ورکوي به چاته څه او له چا څه به

***

شېخه شره دې نور هوده را باندې کار نه کوي
کړه بې هوده را باندې کار نه کوي مسلې مه
دومره د وخت ترخو- ترخو کې شوم په وار واري ډوب
چې د ساقي د لاس باده را باندې کار نه کوي
د یار ادا به چې وژلمه قدم په قدم
څومره تېرېږي چې موده را باندې کار نه کوي
سترګو بڼ ته ورېږي نظر مې نبغ ترې وځي، ځي د
اوس د اشنا د مخ پرده را باندې کار نه کوي
ډزې چې څومره یې وس پښېماني دې اوس کوي
زما په ټینګه اراده را باندې کار نه کوي
د ظلم کې کمی مه راوړه ته دې اشنا په حد
حوصله وي به دا چې ده را باندې کار نه کوي
بېکسیاره ! د زړه شاړ سپرلي نه دمه وتې نور
.نه کوي اوس که وخت کوږ ځي، که سیده را باندې کار

***

د وخت له سترګو نه پنا یم د خپل سیوري شاته
کله باچا یم د خپل سیوري شاته کله غلام

د بوډۍ ټال مې مېلمه کړی د سپوږمۍ درشل ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د ښایست رنگونه ښایم د خپل سیوري شاته

غاړه، نو باد به څه کم شین هسک، زېړی لمر، سمندر
شاته د خدای په داد باندې رضا یم د خپل سیوري

ستاسو د کلي اوازې په ما څه کار نه لري
خپل سیوري شاته زه له مودو څخه رسوا یم د

د بې خودۍ اوږدې مزلې خلکه نه شي تنها
بیایم د خپل سیوري شاته دا ځل اشنا راسره

د غړغړو لکه د نورو بېکسیاره ! نه یم
.وریتې غزلې وایم د خپل سیوري شاته یو څو

***

یې چې مې خیال ته راځې دا ته د کومو غرونو شور
راځې تصور، یاد ، خوب، که انځور یې چې مې خیال ته

ړنگه گودره د مالت په پته پوه دې نه شوم
چې مې خیال ته را ځې تسل د مینې، که پېغور یې

د یار دیدنه پرخه وربدې چې په ما
سرې اور یې چې مې خیال ته راځې اوس خو رسا د

وخته د بې خودیو فصل شین چې دې په غېږه
هغه شپې لاړې اوس څه نور یې چې مې خیال ته راځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمته ته چې مل له تیارو د بېکسیار توره
.راځې لا خو هماغسې تک تور یې چې مې خیال ته

***

راشي پر زړه راته اور بل، ببرته واپس شي په شا
ور پام چې لکه غل، ببرته واپس شي په شا زما

راولم د زړه تر کوره یې په څو مره منتو
یمه حیران چې په څه چل، ببرته واپس شي په شا

وي یو څو شپې راسره د اشنا غم راشي د ېره
راسره رووږدی کړي اجل ببرته واپس شي په شا

ارگ کې مېشته دا درسره یاد کې ساته د دوه شپو
شا په موږ چې چا کړی یرغل، ببرته واپس شي په

د بېکسیار د زړه پولۍ به خامخا شي پوچې
.واپس شي په شا که د غمو کاروان یو پل، ببرته

***

ناست د شپو په جبل کې گیر یمه، شوگیر وهلی
مودې وشوې په ویر یمه، شوگیر وهلی ناست

څه ژوندون نه مرمه، نه رغېږمه، عجیبه
ټپي په داسې تیر یمه، شوگیر وهلی ناست

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ما باندې سېځه لړ خياله د اشنا خو ، زړه
ښه وينې مې اسير يمه، شوګير وهلی ناست

په سرتوره دې ښېرې دا چا راپسې کړې
د چا د خوب تعبير يمه، شوګير وهلی ناست

اشنا ځانته د خيال يو امارت جوړ کړی مې
په خپله يې امير يمه، شوګير وهلی ناست

پړ ميدانی يم بېکسيار بې نوم نښان يو خړ
.ناست د سوات يم، نه د دير يمه، شوګير وهلی

***

دغه ارمان چې بخت به لاس يوه شېبه راکوي
ژوند احساس يوه شېبه راکوي په مړي ژوند د

ويره يې دا چې ميخانه په بله وا نه ړوي
فرصت چې د ګيلاس يوه شېبه راکوي ساقي

تفريق ژوندون او مرګ مې سره څو - څو واره جمع،
حاصل يې فکر او قياس يوه شېبه راکوي

يې مخکې درومم غليم زما چم کې په اس سپور زه
لکه ماشوم قيضه د اس يوه شېبه راکوي

:په چيغو - چيغو يې وې پرخه په خاورو ډوبېده
"ګلان مهلت پر تندي پاس يوه شېبه راکوي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېکسیاره ! خود به هجر- هجر زما غزلې
.راکوي بل څه ته وخت کله وسواس یوه شېبه

***

ستوري چاپېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه
وېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه له شپې څه

کړلې رقیبه تا چې مې په برخه توري شپې
اوس طالع شمېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

گوره ساقي چې نه کړې نن مې له جامه بېنوا
په مفت مه پېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

به مې شاهده وي ضرور چې آگا د شهادت
ولاړه له زوَره، زېره مې سپوږمۍ راته په سر

***

نن سبا لا ډېره را یاده وې دا چا ملگرو ؟
سپوږمۍ راته په سر ولاړه محبوبه هېره مې

تل کې یې ډېرې د غم لړې خو ستا مینه اشنا
برسېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه د زړه

یار زه چې راتلم بېگا په ټوله لار، له چمه د
تر پورې نېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

ژوندون سپوږمۍ گڼله هغه چې ما به تل د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد یږي د ېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

هغه وختونه چې کړم خیال کې راتېر بېکسیار تېر
ولاړه تر سترګو تېره مې سپوږمۍ راته په سر.
***

زړه وایي یاره په سر واړوه یوه پیاله زار
سرواړوه یوه پیاله زار مخکې تر داره په
نه د یار شونډو، نه د وخت تر لېمو ورسېدې
خواره په سرواړوه یوه پیاله زار تور بخته
شېخه تر څو به تل خپه- خپه بې واکه ګرځې؟
زړه بیماره په سرواړوه یوه پیاله زار په
شهیده د ژوند په هره لوېشت، په هر قدم- قدم
په مرګ انکاره په سرواړوه یوه پیاله زار
درنه پښتونه لاړل چې کور او ګور او پښتو ټول
اوس له ناچاره په سرواړوه یوه پیاله زار
کږلېچونو نه لږ غاړې ته شه اور- اور سوچونو،
د ژوند خماره په سرواړوه یوه پیاله زار
سوداوې د یار غم سړی عاصي- عاصي کا د ځان
نور بېکسیاره! په سرواړوه یوه پیاله زار.

***

زموږ د چم په لاره، د الوچو ونه نن
خوارو بچو ونه نن د مساپرو، سترو،

څنګه د مرګ غېږه کې، خوره وره پرته وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویشتې په تمانچو ونه نن لکه کوم چا چې

په وچو خسو حساب، چې شوه له ځمکې نه پرې
ټولي را جلا ، شوه د باغچو ونه نن له شنه

زړه هغه ټیټې ښاخ ته یې، کوم- کوم ما شوم به په
او یادوي به خدایږو د چا ، چوچو ونه نن

سترګي بوډا ببګا یې تن وراره، یوه شین
د درد مزې به ګوري، د تبرچو ونه نن

هر دم مې کور کې ځلی هر دم مې زړه کې قلم،
را ننوتې لکه له دربچو ونه نن

شو ، سپین سره ګلان به راوړي ما وې چې بیا سپرلی
د الوچو په تمه په کرلېچو ونه نن

اوښکې ورکړې، د بېکسانو یاره تا خو ګوټ
نن هر ځو که نه شوه را شنه ستا په سوچو ونه

بېکسیار وچ لرګي کې د شعر وږم نغاړم
.ونه نن د زړو هنداره کې یې، ږدم په تاخچو

***

اشنا بې تا د ژوندون مل مې کله بل کېدی شي
یې د زړه غل مې کله بل کېدی شي ته چې منکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

گام حسنه ! دا ته يې چې مې ځارې ټول ژوندون گام په
دا سې آگا له هر يو پل مې کله بل کېدی شي

لوېديزه را غلم ښکلي مې و ځارل ختيز نه تر
ستا نوم په زړه ليک چې اول مې کله بل کېدی شي

نيم نظر لو گی که نه ده شاړه ځواني دا ستا په
شي د ژوند په لو يه لار اجل مې کله بل کېدی

منکر به ليکه د بطلان چې پرې را کاږي سبا
کېدی شي هغه به وي همدا غزل مې کله بل

اقتدا مينې پسې کړې بېکسيار د عمر
بل کېدی شي د لمر په لوري دا مزل مې کله.

***

شې تيارې به تېرې، شپې سبا شي وارخطا چې نه
ستوري، سپوږمۍ، لمر به دِ تا شي وارخطا چې نه شې

!مودو - مودو نه مېشته خياله د قاف په لړو کې
د ښاپېرو ډلې به را شي وارخطا چې نه شې

کايناتو د وجود کې چې په مينه قايل په
شې سترگې د زړه به دې رڼا شي وارخطا چې نه

د وخت تيارو کې ورک پښتونه شم لو گی - لو گی دې
وارخطا چې نه شې کله به تللی دور بيا شي

دا ته د کومو غرونو شور يې بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته بېکسیاره ! نغارې د حق رسا غږوه
.شي وارخطا چې نه شي لښکر د ظلم به په شا

***

نه وایي رنځور وختونه دي په ظلم باندې هیڅ
ویده بختونه دي په ظلم باندې هیڅ نه وایي

وو به د تېرې مخالف پخوا په تخت به چې ناست
اوس څه تختونه دي په ظلم باندې هیڅ نه وایي

لباسو په جامو اوس وینې نه ننبلي د سپین
وایي بدل رختونه دي په ظلم باندې هیڅ نه

د انسانیت جوړښت کې عدل یو څپرکی چې وو
باندې هیڅ نه وایي اوس نور ساختونه دي په ظلم

نړۍ یې وینې بېکسیاره ! چې د زړه په کور دې
.انداختونه دي په ظلم باندې هیڅ نه وایي تل

***

یاد شوې یاره کور دې ودان څنګه تنها وم ته را
ودان خیر که زه ښکار شوم ته صیاد شوې یاره کور دې

رانه دې لرې خاورې دوړې کړې د سترې ژوندون

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې ياره کور دې ودان د زړګي درمند ته مې باد

خلک دې وايي څه چې وايي اشنا وايي دې نو
مقتول او که جلاد شوې ياره کور دې ودان ته که

څنګه؟ ما وې بې تا به دا وختونه تېروم زه
راته د ټول ژوندون مراد شوې ياره کور دې ودان

رغېږي دا يې خپل نصيب به بېکسيار مري او که
ودان ته يې پيغام د زنده باد شوې ياره کور دې.
***

گل د گلاب بوی د سنځلې)
(ولې قد د چنار سيوری د

هم چې ځواني او هم مستي وي
خوب مزه کا په مټ د ښکلې

مه، راباندې غږ کړه را گوره
کړه مې اسير ولې مې ولې

هم ستا ياد وطن، اشنا زما
دواړه به ځو که چېرې تللې

زه ملامت خو ته لږ راشه
وينه وللې ده وينه چا په

دريغه پردو بېکسياره لوټ کړاى

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې څه به ګیله کړي څوک له.

***

سترګې دې را یادې شي له سترګو مې اور و اوري
شي له سترګو مې اور و اوري هيلې مې بربادې

مې وايم چې لوګی شوای ځنې بیا بیا چې وربولي
زړه ته چې صیادې شي له سترګو مې اور و اوري

خاندي په شنه سپرلي څنګه تلوسې د ژوندون و
څرنګه نامرادې شي له سترګو مې اور و اوري

شاعرې د اشنا سترګې مسرې پرې لیک کله وي
اوري کله بیا نقادې شي له سترګو مې اور و

وینم په ښادۍ چې ځي د هسک پېغلې تر ړنګ ګودر
سترګو مې اور و اوري وینم چې ناښادې شي له

شین بیا بیا دې اقرار په سترګو بیا بیا دې انکار را
وخت په وخت جلا دې شي له سترګو مې اور و اوري.

***

نه په ظلم کې بوش پلار دی د یزید په اصل
دا وینې د انسان څښل دغه کار د یزید
ځای، بېګا بل ځای، سبا بل ځای دا حملې نن یو
یزید ښکاربږي چې مرګی ته یې تلوار دی د
تړلې یې ده ملا د ټول جهان د هضمېدو

ببېکسیار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يزيد يا مري به بشريت تمام يا وار دى د
تر څو به وي د ظلم دا سې توره تروږمۍ
يزيد د عدل لمر به وخېژي بخت خوار د
ختيز نه تر لوېديزه پسې چيغې د جهاد
دى د يزيد د ژوند هر هر ساعت يې اوس په شمار
ملخ د زمانې دا سې تر څو به وهي ترپ؟
د يزيد مظلوم ولس يې وينو ته خمار دى
ډارن شاعران وايي به دا څوک دا سې لګيا ؟
.يزيد سندرې د مرګ وايي بېكسيار دى د

***

ښه پوه يم راځي نه څه بې ځايه تلوسه مې ده
ريباره ورته وايه تلوسه مې ده ژر ورشه
هره تادي، هره بيړه وي د كار تر پيل پورې
څه عجبه، څه بې پايه تلوسه مې ده مينه
نېغ يو ځل را وګوره د كور ستونه څه كوې؟
ستا تر ډوډۍ نه ستا تر چايه تلوسه مې ده نه
ته؟ كله زه كړكۍ ته شمه، كله زه هنداري
ځان ته چې ښه ځير شمه له ورايه تلوسه مې ده
هېر د خوب په شان يا خو واى راغلى اشنا ، يا مې
نور مې صبر نه شي لويه خدايه تلوسه مې ده
كله وږم، كله خيال شي را كله دې ياد راشي،
ځاى د اوسېدو دې راته ښايه تلوسه مې ده
ناارام خاطر په هيڅ بل څه ارام نه شي نور مې
.ده ستايه بېكسياره ! ښكلي ستايه تلوسه مې

بېكسيار عبدالمالك دا ته د كومو غرونو شوريې

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

دربغه چې وای خو څه شراب اوس به نشه نشه وای
دومره اضطراب اوس به نشه نشه وای زه او دا
خراب که رقیب نه کړای په اپلتو زما وخت را
ولې به وای داسې خراب اوس به نشه نشه وای
 څله تل؟ د اند ېښنو ور مې زاهده ټکوې
کړمه اخته دې په عذاب اوس به نشه نشه وای
اوله بې سد دربغه محفل ته وای راغلی له
پروا به څه مې په جناب اوس به نشه نشه وای
مستي، هم لېونتوب وای اشنا هم چې ځواني، هم چې
خیر که د یار په مخ نقاب اوس به نشه نشه وای
بدرنګ نیمزالي ټول به اوس یو شانې راته ښکلي،
وای ولې به ښکلیو ته بېتاب اوس به نشه نشه
بېکسیار ولې به جنون ته ورځې شپې شمارلې؟
نشه وای که شاعري یې د شباب اوس به نشه.

***

په بې اجله مرګي مړ شومه
شومه د رقیبانو مخکې پړ

ما وې ساپي، ما وې بابړ ټولوم
نه د ساپي نه د بابړ شومه

ناوګۍ کې مې لښکر شو لوټ په
ډېر ګیله من له باجوړ شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنگین سپرلی وم د اشنا خوا کې
په بېلتانه کې دا سې خړ شومه

ما وې ولس ته به پیغام وړمه
ماشومانو د پاپړ شومه د
په تول د بوسو کې هم تېر نه شوم
شومه د ژوند اخور کې وچ کنګړ

زه راوتم د یار ډولۍ راغله
بېرته دننه په انګړ شومه

خودی په منزلو کې بند د بې
نه بېکسیار او نه اندړ شومه.

***

څنګه چې په ژوند د چا یقین وي مري به
خلک ژاړي پرې او دی له خندا شین وي

ګور یې غم لړلی فلسطین وي کور او
وي بل نو څوک کېدای شي دا به شیخ یاسین.

***

قار دې لږ سوړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟
موړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟ په خوله مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا د سر په بیه کړه ستا گران دیدن غریب یم
نرخونه جوړ کړه د سبا ورځې څه پته لگي؟

!څوک ساری بخته چې په کابل نه په زابل دې وي
ځان امیر کروړ کړه د سبا ورځې څه پته لگي؟

کاله پخوا په شان اشنا مه چپړه اوس مې د شل
لگي؟ فرق د ځوان، زوړ کړه د سبا ورځې څه پته

په مینه وایي دې تومت جوړه دنیا زړگیه
څه پته لگي؟ ته ځان ناجوړ کړه د سبا ورځې

خدایزده؟ دغه ماښام، دغه باران، دغه ښوروا بیا
غټ پیاز را ووړ کړه د سبا ورځې څه پته لگي؟

!ژوندون ټول کړه را ټول جانانه بې پای سوچونه د
دا یې نچوړ کړه د سبا ورځې څه پته لگي؟

اشنایۍ په پاس لړ ورشه نور دره و گوره د
لگي؟ سیل د سروړ کړه د سبا ورځې څه پته

اشنا ته ورکړه بېکسیاره ! ځای په سرای د زړگي
.سبا ورځې څه پته لگي؟ خوی د اکوړ(1) کړه د

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یار را روان که وي را وبه رسي
له خپل ځان که وي را وبه رسي تېر

اشنا چې ته ما ته یې وي چې راځم
که وي را وبه رسي بې شکه ځوان

چا اورېدلی وو محفل کې جرس
رسي مل د کاروان که وي را وبه

ما خو اشنا غوښته چې ویې لمانځم
رسي پاک مې ارمان که وي را وبه

زما په داسې توره ورځ چې آګا
زما جانان که وي را وبه رسي

!وطن بېکسیار کټ لږ تم کړئ د بې
.رسي پاتې یاران که وي را وبه

***

زړګیه ستا دا کشالې، ژوندون به څنګه کېږي؟
چې پالې، ژوندون به څنګه کېږي؟ د مرګ دردونه

لیک دنیا ته ځان ثابتول غواړي په کاڼو نوم
زموږ ناچله قوالې ژوندون به څنګه کېږي؟

ځینې وینې څښېښو موږ لا په یو بل لګوو خولې
موږ لا نه پېژنو پیالې، ژوندون به څنګه کېږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سمندر په تل کې لامبي، ناڅي خلک د ژوند
کېږي؟ زموږه مړي وړي ويالې، ژوندون به څنګه

ته خو لړې به بېکسياره ! د برې د برې هيلې
.ژوندون به څنګه کېږي؟ مېنه د زړه چې کنډوالې

***

واى درېغه ليدلى چې مې يار اوس به نشه نشه
ولې به واى داسې خمار اوس به نشه نشه واى
توبه ده ستا د انکار له بې سديو مې توبه
درېغه چې کړى دي اقرار اوس به نشه نشه واى
شم تر سهاره ژاړم په خوب کې راشي چې را وينې
په وينبه راغى که نګار اوس به نشه نشه واى
راغلى واى محل ته يو ځل د ژوندون باده که
کډې به بار واى د اغيار اوس به نشه نشه واى
چې لږ خبر دې د راتلو راتللاى هسې اشنا
واى ژوند به مې ولې سور انګار اوس به نشه نشه
دا خو د عقل د سيسې دي زه يې ټينګ تړلى
نشه واى زما په وس که څه اختيار اوس به نشه
د بېکسيار يورپ ځواني خزانو ولوټله
.نشه واى سپرلى راغلى که يو وار اوس به نشه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس کې يې لور پروت په ولې پړی دی
لو گرې جينۍ وړی دی زړه رانه

خيال د خيالورې مې مل شوی چې
دی مانه پردی شوی خپل هر غړی

بار مې د ژوندون مړی مدام په سر
دی لاس راکړه اشنا زړګی مې ستړی

وينه ترې د چم خبرو وخوړه
ستا پر د بس شاعر چې لکه مړی دی

بېکسيار که څوک د عشق په تور وژني
دی وژني دې نو دغه کار يې کړی.

***

لاره دومره نه ده رسېدو ته دې که نيت کړی
سپوږمۍ کې ځنګېدو ته دې که نيت کړی لېڅو د

څو به لوغړن گرځم اشنا زه بې له تا داسې؟
ومې سبځه راشه لوګېدو ته دې که نيت کړی

سو به هر مقام هوډ داسې وسله ده چې نصيب يې
زهر هم خواږه شي ګوټېدو ته دې که نيت کړی

!اشنا ټولۍ ته د مينو خو ډېر راشې په خير
سر نه د زړه سره تېرېدو ته دې که نيت کړی

دا ته د کومو غرونو شور يې   بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژوندون چې خپه نه کړې بېکسياره ! ځان خانده
.کړی خپله به زهير يې ژړېدو ته دې که نيت

***

د خپل تقدير په فيصله کې به څوک څه ووايي؟
نه چې څوک، ګيله کې به څوک څه ووايي؟ اوري يې
يوه خوا ظلم دی چې کېږي بله خوا بې وسي
د ژوند په دا سې مرحله کې به څوک څه ووايي؟
غږ را معلوم نه يې لاربه چې، نه منزل او نه يې
په بې جرسه قافله کې به څوک څه ووايي؟
څوک زموږه تر منځ؟ خدايزده که دا ځلې جرګه شي
د مرګ او ژوند په مسله کې به څوک څه ووايي؟
چې خبر وي او مني يې له زړه يوم البدتر نه
نو د وختونو سلسله کې به څوک څه ووايي؟
نه ده چې له وخت سره بدلېږي هر وخت کرزی خو
ووايي؟ د احمد شاه بابا شمله کې به څوک څه
څنګه په پټه خوله دې تېرې کړې نادودې د وخت
.څوک څه ووايي؟ ستا بېکسياره ! حوصله کې به

***

شوه د غه چا وې د تربرونو وينه توی
خورم قسم د سکه ورونو وينه توی شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخې میندې بورې، خویندې وراړې شوې له
د بچو او د پلرونو وینه توی شوه

نا انسانو پرې ګوزار بې شمار بمونه
د دې ځمکې، د دې غرونو وینه توی شوه

دي دا ژوندي چې دا په هیڅ هم حساب نه
بې حسابه د سرونو وینه توی شوه

کړې د بانډو، درو ، د کلیو څه حساب
د بسته بسته ښارونو وینه توی شوه
شوې تری تمې ګورګورې او ممانې
څېړیو ، چنارونو وینه توی شوه د

آفرین یې په همت وایه جلاده
وارونو وینه توی شوه د دې خلکو په

ټوله شپه شپې قتلول سپوږمۍ او ستوري
سهارونو وینه توی شوه سپېده داغ د

ما کاته ورته زامنو پلار په دار کړ
د ترونو وینه توی شوه د وربرو په لاس

ټوله پته بېکسیاره ! یوالله ته
.نهرونو وینه توی شوه په ویالو او په

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس سودا د یاره سره گرځي مې احساس لاس په
د بېلتانه غم رانه وړي دي حواس لاس په لاس

والوتله بې اعتباره زمانه شوه حیا
اشنا محفل کې له ساقي غواړي گیلاس لاس په لاس

احوالونه مې د صبر د روړل ریبار که څومره
را و دي نه لېږه اشنا کله شاباس لاس په لاس

هر چا سره تل ښه دي خو وېرېږم اشنا ښه له
لاس نه چې ملگری درسره شي څوک بې پاس لاس په

اشنا هواره کې ارام ته مو څوک کله پرېږدي؟
ته پاس لاس په لاس درځه چې وخېژو دې تورو غرو

!ما لا د مینې بېکسیاره ! نوم اخیستی نه و
.تومتونه او وسواس لاس په لاس راپسې راغلل

***

لکه چا ښه چې په ژړا تش کړی
هسې مې زړه نن په اشنا تش کړی

تر سباوونه یې سلگۍ وهلې
میدان چا تش کړی وې یې د مینې

یو وخت چې مالامال د یار له مخه
غلا تش کړی د زړگي کور مې چا په

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بې کسۍ نه غاړې، غرو نه ژاړي
کړی مرګي وطن مې لا په لا تش

اوس پکې بې له مینې بل څه نشته
کړی دوکان د ژوند مې له سودا تش

وخت بېکسیار هسې پرې غل ونیوه
.کړی د زمانې جېب چا پخوا تش

***

ستا که د تللي پېغلتوب هوا له سره نه ځي
یو خوب هوا له سره نه ځي زما لیدلي د

زه تورو خاورو سره خاورې شوم په ځوانه ځوانۍ
د مستۍ او یاغیتوب هوا له سره نه ځي ستا

باسي رقیب که ستا سودا په زوره مې له سره
د چا د مخ څټ په پړسوب هوا له سره نه ځي

مې له یو مخې توی رېږه مې سپینه شوه غاښونه
اوس مې لا هم د زلمیتوب هوا له سره نه ځي

خلک وایي اشنا مه یادوه څومره ساده دي
له لېوني د لېونتوب هوا له سره نه ځي

کړم جنتي او به هوا د یورپ بېکسیار څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځي نه د ترنک او نه د ژوب هوا له سره نه.

***

را روان په ملک چنگېز دی اسمان ورېځ دی
خېز دی اسمان ورېځ دی د مظلومو جست و
ښکته ځمکه ده چې چوي له هیبته
اسمان ورېځ دی باران اوري او ښه تېز دی
همدا نن چا وې ورځي چې بغداد چور کا
اسمان ورېځ دی امریکه ده او انګرېز دی
باد د کرکې دی چې لګي په هر لوري
اسمان ورېځ دی سیلۍ لوټ د بخت پالېز دی
شپه خو شپه ده، سپینه ورځ هم توري لړې
اسمان ورېځ دی له رڼا نه ژوند پرهېز دی
څو نیمزالې په تیاره ماښام اوبه وړي
اسمان ورېځ دی ګونګوسی یې په کارېز دی
بېکسیاره ! ښکلې شنه له خندا نه شوه
ورېځ دی بس همدغه یې اغېز دی اسمان.

***

د ژوند په تمه د تابوت په غېږ کې شپې اړوم
څاڅکي شور ته د سکوت په غېږ کې شپې اړوم یو

کار نه لري د ژوند سرې، تودې اوس هیڅ راباندې
د بې خودۍ د کاڼي بوت په غېږ کې شپې اړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما چې کله شک به کاوه د ببلتانه په راتګ
شک مې باور شو د ثبوت په غبرږ کې شپې اړوم

بد مستیو ، عیش او نوش به مې چا دروغ ویلي د
هسې د قوت او لایموت په غبرږ کې شپې اړوم

له خلکو تښتم چې مرغانو په شان ونو ته ځم
شپې اړوم کله سنځلې کله توت په غبرږ کې

دلته چې هر غدار راځي ځان کړي بزرګ د زمان
وایي د طاغوت په غبرږ کې شپې اړوم ولس مې

په زړه مې اوري بېکسیاره ! افغاني سید تل
زه که دمشق که د بېروت په غبرږ کې شپې اړوم

څوک به حضرت داود اوس به طالوت شي راته څوک،
.اړوم ملګرو ! ګورئ د جالوت په غبرږ کې شپې

***

د سپېده داغ غیبږ کې یوه غبرږه وربځ
نه ستوري او نه لمر رابښکاره نه سباوون ښکاري
.شان نن هم د تېرو څو کلونو په

***

دا ته د کومو غرونو شوریې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه یو په ځان باندې ډیوې بلوو
ډیوې بلوو په خپل ارمان باندې

د یار ښکالو مو اورېدلې نه وي
بلوو په تش ګومان باندې ډیوې

ستا منزلونه رانه پاتې اشنا
بلوو په لوټ کاروان باندې ډیوې

مور چې سرتوره، پلار چې وژني راته
بلوو مورږ هغه ځوان باندې ډیوې

تر تورو لړو مو نظر نه رسي
بلوو په شنه اسمان باندې ډیوې

زمورږ له خپلې نافهمۍ مرور
بلوو په شته جانان باندې ډیوې

افغانستان لکه پردی کور سوځو
په خراسان باندې ډیوې بلوو

بېکسيار يو امريکن او يو روس زه
بلوو تباه افغان باندې ډیوې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ښام راخور د غره پر ولو دی
دی وخت د توبې د ماتولو

پروردگاره ته یې وبښې
دی بېکسیار کله د ښلو.

***

مینې ستړې مه شې ښه شوه چې بیا راغلې
مه شې ښه شوه چې بیا راغلې ته نیمګړې
زه پردی همدا سې ښه یم، نا اشنا ته
ښه شوه چې بیا راغلې ما هیڅ کړې مه شې
همدا زه یمه چې وینې وینې پروت یم
چې بیا راغلې حیرت وړې مه شې ښه شوه
ستا ګیلې، ښېراوې ما ته په سر سترګو
بیا راغلې خود شخړې مه شې ښه شوه چې
انجمن د وصل، هجر او د اور کې
راغلې خدا یږو غړې مه شې ښه شوه چې بیا
تلوسه ښه یې وژلای دې څوک نه شي
راغلې چې وګړې مه شې ښه شوه چې بیا
بېکسیار ته دې رنې چې او به نه شوې
راغلې او به خړې مه شې ښه شوه چې بیا.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن یې نظر سره غرض لارۀ
غرض لارۀ سم یې د زړه سر سره

یه کنګلي هوډه ! چې وې دا سې سست
لارۀ ولې دې بیا لمر سره غرض

نه منم زه دا چې سپي دې و داړي
لارۀ خوار که د چا ور سره غرض

وخت ته که تېره توره په لاس نه وای
لارۀ ما به څه له سپر سره غرض

میني بې ګونا کړم بېکسیار اسیر
لاره ما کله دې شر سره غرض.

***

ټپي- ټپي یم په پرهر مې مالګې مه دوړوه
زړه سر مې مالګې مه دوړوه په وینې- وینې د

بس دی چې خاورې دې یادونو کړم له خاورو سره
په سوري- سوري ځیګر مې مالګې مه دوړوه نور

سیلیو د روح څرمن مې رانه کښلې د ببلتون
په بې څرمنې خوار بشر مې مالګې مه دوړوه

چې څومره دې وس په تېرو تورو غوڅوه مې تن
اشنا احساس باندې اکثر مې مالګې مه دوړوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې ډوب شي که بختونه را وينې وخته تختونه به
په ښکارې ويشتې مات وزر مې مالګې مه دوړوه

تخيل تلې مې پرې- پرې په هينداړو د وخت د
.دوړوه نور بېکسياره ! په ګذر مې مالګې مه

***

داسې په منډه چې روان يم څم د لمر کلي ته
نه په بل او نه په ځان يم څم د لمر کلي ته چې

کومه اسره؟ بس په توکل به ور رسېږم نور مې
زه د ناهيلو يو کاروان يم څم د لمر کلي ته

وژنو نه يم ستړی- ستړی تربورګلويو ، ورور
د يويشتم قرن افغان يم څم د لمر کلي ته

سپوږمۍ ، ستوری او سپين سپېده داغ اوسې مدام راکې
کلي ته ځانته په خپله يو جهان يم څم د لمر

د يورپ تورو وربځو و خوړمه دوه لسيزې
څم د لمر کلي ته ډېر په ارمان د شنه اسمان يم

نظر او فکر ، تخيل مې بېکسياره ! ګډ وډ
.ګرېوان يم څم د لمر کلي ته سوچ سره تل لاس او

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وه تېره شپه چې مې غزل ته شيمه
په قسم چې مې مزل ته شيمه نه وه

ډېرې ارادې راتلې د لريو لارو
خو زما غريب يو پل ته شيمه نه وه

"درشي چې غوټېږ پسې وهې په لاس به"
د ملگرو ژور تل ته شيمه نه وه

راغلم دا خو تا وم رابللی چې زه
خو زما گوره محل ته شيمه نه وه

د اشنا بلا يادونه مېلمانه مې
مرگ زړه، زما اجل ته شيمه نه وه د

بېکسياره ! ما وې گوندې پښتون واوړي
قاتل چې مې بدل ته شيمه نه وه له.

***

کله کله کتل ماته محفل کې اشنا کله
رقيب اشنا ته خو پخپله کله کله کتل

هم بل خوا نه کتای زه وايم بې له ما يې کله
دنيا غوسه ده چې يې خله کله کله کتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسمان کې څه د ستورو اتڼ هغه ما ښام به شنه
جانان او ما چې يو تر بله کله کله کتل

ديدار لره پيدا دي خوشال ښه ويلي سترګې
کتل د ربغه چې ژوند مې تل تر تله کله کله

په بېکسيار باندې يې هم پېرزو کوه وخت ناوخت
کله کتل د تخيل د شاړې ګله کله.

***

دي خير دی که مخ يې بل رنګ سترګې خو يې ستا غوندې
په دې به څه کوو جنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
يې نه يم خبر په اصل، نسل، قبيله باندې
ښايي له ځايه پرنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
کميس به نه يې په تن منم د سرې بنارسۍ
نه يې په غاړه لونګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
خو يې شېبه- شېبه را اوري په زړه ماته وعده
دي و دې شي وکوي ننګ سترګې خو يې ستا غوندې
زه يې پيالو ته نه، ديدن ته د ساقي ور روان
ستا غوندې دي چې ميخانه مې قلنګ سترګې خو يې
څوک نا اشنا راته مودو نه د خيال لارې څاري
سترګې خو يې ستا غوندې دي راته په زړه وهي چنګ
!بېکسيار دومره ډېر خطا هم اشنا نه دی وتی
.در چې ملنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي د چا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

ته څه الهام واخلم که نه؟ له سترګو دې غزل
ساقي ستا اجازه ده چې بل جام واخلم که نه؟

په دې ګواه دی چې راځې خو وېش دی نن زړګی
نه؟ ګودر، زه مازیګر او که ماښام واخلم که

سر تېر له ننګ او نومه راته وایي هر اشنا
نام واخلم که نه؟ حیران یم چې رخصت له ننګ او

دا هسې یو هوس دی یو ارمان پوره کوم
خدایزده چې ارام واخلم که نه؟ وصال کې به هم

راوي زما زموللي یې سپرلي کې ډېر ګلان
اوس یې هم په سرو سترګو سلام واخلم که نه؟ لا

په سر بې شکه بېکسیاره ! چې له بخته لاس
.په سوچ کې یم چې وخت ځآنته غلام واخلم که نه؟

***

وایمه ولا چې زه مین په سپوږمۍ دروا غ نه
سپوږمۍ خدایزده چې دا څویمه پلا چې زه مین په
د ښکالو پلونه مې دغه راڼه ستوري، چې ګورې
مین په سپوږمۍ ژر به ور رسم انشالا چې زه
دا یې اوله ورځ، میاشت نه، نه یې لومړۍ کلیزه
چې زه مین په سپوږمۍ کلونه واوښتل بلا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر چې نه د چا ناموس، نه ننګ حیا ، خور او لور
برالا چې زه مین په سپوږمۍ چیغې وهمه
لیلا مجنون تللي د مینې په نوم لار خو نشته
ورځم په بسم الله چې زه مین په سپوږمۍ زه به
څارم نه د چا ور، نه د چا بام، نه د چا لورې
نه چاته ګورمه په غلا چې زه مین په سپوږمۍ
واوښتلې چې پرې اوښتی بېکسیاره ! نه وې
.اوس نو توکل مې په مولا چې زه مین په سپوږمۍ

***

چې بیا را مخ شو ، بیا ګیله مې په سر واوښته یار
واوښته صبر مې تم نه شو حوصله مې په سر

ته د خیال نیمزالې وږمې ټول عمر تازه اوسې
ولوله مې په سر واوښته دا خو ستا له بخته

داسې د غفلت په خوب ویده وم ټینګ په نیمه لار
باندې خته تله قافله مې په سر واوښته ما

ټینګ کړی له مودو مې چې د نه درتلو قسم و
مینه ټکنۍ شوه فیصله مې په سر واوښته

هغې ورځې زه بېکسیار داسې لېونی شوم له
.ډکه چې له خیال د یار پیاله مې په سر واوښته
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیاله د چا له سترګو ډکه نن مې
په زړه ګیله د چا له سترګو ډکه
شرمېدمه ورنه ما ور کاته خو
سپوږمۍ چې تله د چا له سترګو ډکه
ښه دواړه یاد ېږي مې جرګه د
او فیصله د چا له سترګو ډکه
ړوند په کلو چې پسې کال کې کله
د چا له سترګو ډکه شپېله ایله
چا ور کتلي به وي ډ بر ور پسې
چې قافله د چا له سترګو ډکه
سر په اوږه یې بېکسیار ته ایښی
ډکه لا یې شمله د چا له سترګو.

***

شوله د وصل شپه په دار چې ستوري یو - یو پنا
تورو غرو مې لار چې ستوري یو - یو پنا -په تورو

شپه راغلې نه وه لاړه تېره شوله دا څنګه
زما سپوږمۍ ته انتظار چې ستوري یو - یو پنا

خړو خړو وربځو کې ډوب شین اسمان، سپینه سپوږمۍ
لمنه ټوله د بهار چې ستوري یو - یو پنا

هومره هم نه وي وهي سترګې مدام ورته مې خیال
پنا د ننداري یې نن خمار چې ستوري یو - یو

دا ته د کومو غرونو شوریې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تل خاطرو ته د یادونو غمازي مې کوي
ستوري یو - یو پنا اشنا مېلمه په ژوند یو وار چې

***

وخت هسې هم نه ده چې یاد بړي تل رڼاوې د
هغه شېبه هم یو یادگار چې ستوري یو - یو پنا

پنا تل ستوریو ته شمه بېکس چې بېکسیار وړم
خدای مې دې نه کړي هسې خوار چې ستوري یو - یو پنا

یې نشته چې په ورو - ورو الاهو یې ویده اشنا
.پنا څنگه به خوب وړي بېکسیار چې ستوري یو - یو

***

دښمن ښه دې چې وهي دې په مغزي
درته اغزي تر هغه دوست چې کري

تر کوټه سپي زار رسا په سړي دانګي
تازي نه په چم چم کې داړنه د

***
له خدایه نه چې، له بنده څه پته؟
پته؟ زما په شان د شرمنده څه

که د جهان عطرونه و شیندې پرې
پته؟ بوی به یې لگي د گنده څه

بېکسیار عبدالمالک | دا ته د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ایمان دی چې ظالم به پر شي
پته؟ ساتم به ټینګه عقیده څه

قسم په خدای چې را یاد بړې مدام
پته؟ ښکلې !له تا مې څه پرده، څه

یم حرامخور که شرابخور، یم ځانته
پته؟ کوم له چانه به سجده څه

بېکسیار نیت د غزل نه وو کړی
.پته؟ اشنا له تا مې اراده څه
***

ژوند هینداره، که شیشه ده مینې ته یې
ده مینې ته یې بې سدي ده که نشه

غره ته ګورمه، که ستوري، که سپوږمۍ ته
مینې ته یې څه عجبه تماشه ده

تن مې بند - بند که ورتېږي په مړه اور کې
ده مینې ته یې که په زړه مې پلوشه

مینې ته یې چې دې قیس په غرو رغو کړ
ده مینې ته یې د فرهاد په لاس تېشه

!بېکسیار یې ګومارلی چې به لیکي
.ته یې شاعري که څه پېشه ده مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

سپوږمۍ څومره نېکمرغه يې څه لاره دې ړنا
درکې غلا نه، هره چاره دې ړنا ذره هم

اوږد د ژوند تيارې کړکۍ ته لاس زما دې چې را
د زړه تياره جونګړه کړه له واره دې ړنا

تانه يې څه زده؟ د ځمکې ړوند مخلوق دربغه له
درې، بانډې او کلي ټول له ښاره دې ړنا

ما شومان ستا په ارمان بې شکه به د کلي
ګودر دې، مازيګر دې او شودياره دې ړنا

لره ستوري تل دوا کړي بېکسيار رانه دې رب
ړنا شه غېږه دې څو چنده او بې شماره دې.

***

ويده په خوب کې بيا- بيا چای دموم
د چا چای دموم چې ويښ په خيال کې

څوک به راځي ګوندې عمرونو نه پس
دموم شبېه- شبېه چې لګيا چای

سترګې ګنډلې مې په وره کې د کور
دموم په پخلنځي کې بسيا چای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو نظر یې لا وچ کړی نه دی
دموم د زړګي سر ته به لا چای

مجلسي یار که یو وار رب راولي
دموم زه به سهار او ببګا چای

لکه کوچیانو چې اور بل سپوږمۍ ته
دموم چاپېره ستوري، رڼا ، چای

ما بېکسیار وې د زړه غوښې ورکړم
دموم خو د اشنا چې سلا چای.

***

ژوند

ژوند یانې څه؟
ژوند یانې باد کې سفر
یانې باران کې مزل
په سپیده داغ کې راوینس
په سره غرمه کې ویده .

***

کله لر مې زړه ماتېږي
کله بر مې زړه ماتېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکليو په اسره کې وي د
چې اکثر مې زړه ماتېږي

دی بمبارد په توره بوړه
غر مې زړه ماتېږي لکه

لور په لور نارې د هجر
ماتېږي سر په سر مې زړه

يار چې مړه- مړه ګوري نور څه؟
برابر مې زړه ماتېږي
بېلتانه تل د اشنا په
ناخبر مې زړه ماتېږي

په ديدن پسې ملنګ يم
ماتېږي په هر ور مې زړه

بېکسيار مين په مينه
.ماتېږي او په شر مې زړه

***

چې چېرې به يې بيايې دا نيمګړې برخه خواره

د ژوند او مرګ جګړې ته نېغ ور ووت سمد واره
په پړونده لاره ګردونه يې له پلونو نه خاته

بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دغه کلي دغه خلکو لاره مرور شو
.پام کړه بېکسیاره غرونه پسې ډېر کېدل چې

***

زه؟ زه څه خبر چې سمندر په شان ستا زوی ومه
ما خو ګڼله چې پیدا همدا اسې لوی ومه زه

ناوخته راغی د احساس ډېر یم احسانمند چې لږ
زما سینه خو یو ډک جام دی اوس به توی ومه زه

مور څه او مورنی، مینه څه؟ ماته څه پته چې
زه خو کاکه ومه په هر څه- هر څه پوی ومه زه

به ادا دې موري خدایزده خو کوښښ به کوم حق
زه که د پښتو ادب په بڼ کې سخنګوی ومه

د چا له زړه دوعا ساتلی بېکسیار یم ضرور
.ومه زه ګنې بتهې کې د حالاتو به الوی

***

خاونده بیا سپرلی شو ګودر لارې مې یاد ېږي
ترې ایله واوره شو دیارې مې یاد ېږي الوتې
ټول د کلي هغه بر سر ته شینشوبو کې غاټول،
ویالې ډډ ته د توتو د باغ بارې مې یاد ېږي
که راڅمه په دغو لارو هر وار زه که څمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا - بلا د چا سترګې خمارې مې ياد ېږي
سيلۍ سترې په وچو تورو غرونو کې د هجر
باندې و ته مې خيالونه ځي هوارې مې ياد ېږي
د ياد شمېرونه ساقي درته به څه کوم د يار
چې هر وار رېوم سترګې هر وارې مې ياد ېږي
بېزار زه بېکسيار يم له ښکليو د يورپ څخه
اندرې مې په زړه اوري، شينوارې مې ياد ېږي.

***

شاعره شپه ده، شاعر خيال مې د سپوږمۍ په ننداره په موسکا
ګورم بس له ورايه ځنګل، غر او سين ښکاره په موسکا هر خوا چې

اشنا ډېر- ډېر وې څه بيا رانه شې ماته له قصده خلکو مخکې
موسکا د سترګو يې راته وکړه ښو لاندې اشاره په

د زور، د ظلم، د وژلو، زولنو او زندان څه حکومت؟
وکړه د وګړو اداره په موسکا منم هغه چې که چا

ټنډه له ميکدې نه که هر وارې ساقي و ايستم په تروشه
خو زه په بيا- بيا ورته راغلم په زاريو دوباره په موسکا

پوره سات چې شو اوبو کې خپل تصوير سره ګډ بس هماغه دی
او بېچاره په موسکا په جنجالو ډوب بېکسيار خوار او حيران.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

شل کاله وروسته،
زه د چرمي درې نفري کوچ په دا منځ کې ناست
او شاته مې تکیه وهلې،
راته په مخامخ دېوال باندې
ځړېږي د توحید کلمه،
ترې لاندې دوه کرښې زما یو پخوانی شعرګوټی،
او تر هغه رالاندې،
د الماری په څنډه یو لیکه
کتار ځو تور او سپین عکسونه،

اول خلیل پاس د بیهي ونه کې،
بیا اسماعیل یون، بیا ارمان
بیا سید عمر او قاسم،
الماری ټوله، تر خوا دوه نورې هم،
له سولېدلو، سوځېدلو او خیرنو، پاڼې پاڼې
کتابونو ډکې،
نن اوو یشتمه روژه،
زه د سهار لمانځه ته شمېرم شېبې خوب رانه ورک،
سبا یا بل سبا - یا بل سبا اختر به ضرور
ماته به ته زیاته
تر شل کاله پخوا یادېږې.

***

تړاو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د لاس ګړۍ کې هر ځلې ساعت شي پوره،
زما غوږو کې زه که هر چېرې یم،
د خبرونو یو زیګنال وشي،
د خبرونو سرخط:
"امریکایي پوځونو،
د تورې بورې په شاوخوا سیمو کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو یو ټولی تباه کړ"،
...
"امریکایي پوځونو،
د فلوجې په ښار کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو
څه نا څه د پاسه دوه زرو نه زیات کسان له منځه یووړل"،
....

"امریکایي پوځونو،
د پاکستان په سرحدي سیمو کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو
یوه لویه ډله ونیوله"،
....
اسرایلي پوځونو،
نن د غزې د ښار لوېدیز برخه کې،
له ښوونځي نه د راتګ په لاره،
دوه اووه کلن فلسطیني ماشومان،
د ماشینګنو په سرو ډزو کې غلبېل- غلبېل کړل،
د القاعدې له مسلمانې بنسټپالې ډلې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره تړاو یې لاره.

***

باران

کیږدۍ کې ستونیستاخ لیمڅي باندې پروت
غبرګو لاسونو باندې سر مې ایښی
ورو - ورو غږېږي راته ساز د باران

د وریو ، مېږو یوه لویه رمه
څوړ- څوړ غوړېږونه چوپ بهر ولاړه
لکه مین چې په آواز د باران
تر ما هم کله له پرانیستې کیږدۍ
د باد څپه راوړي، څپه د ښاخکو
نغاړم ترې ځان نه، اخلم ناز د باران
په مخامخ غره کې تک ژیړ لمر ګوره
دا یو ځای اوري، یو ځای نه چې اوري
په دې کې هم به وي څه راز د باران

خدایزده چې اوس څومره شپېبه به تېره
چې بېکسیار ډوب یم په خیال کې د یار
راڅخه هېڅو هېر آغاز د باران.

***

د ابد دپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځم د غنمو طلايي فصل ته اور اچوم،
پاس د شوتلو
کوز د جوارو
شنو پټيو ته پاده ور پرېږدم،
چې په يوه شېبه کې جوړ کړي
ترې د بر کلي ډاګ،
او هغه پورې ډک
د سرو منهو باغ،
په ګيلمجمو چور کوم چې يې د سوند لرګي کا ،
رېدي ته وايمه چې نه به راځي،
غاټول ته وايمه چې کډه دې شي،
زه د وطن په غرو رغونو
شاړو دښتو
په ميرو
او په هوارو باندې،
تر هر څه، هر څه نه اول د ژوندون کر کومه،
هسې نه تخم يې ورک نه شي
د ابد دپاره.

ژوند

دا ژوند عجب ژوندون دی
عجيبه يو قانون دی
ارمان ارمان کې ومره
ارمان ارمان کې ومره
دا ژوند څه عجيبه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټولو غم لاربه دی
د خان که د غربه دی
شپه په شپه تلون دی
ارمان ارمان کې ومره

په خپل کور که سارا یې
مجنون او که لیلا یې
غني، که بېنوا یې
په برخه دي بېلتون دی
ارمان ارمان کې ومره

باران وربېږي ناست یم
شپه وروسته به ملاست یم

الله پاک ته په خواست یم
په دي مې شین لړمون دی

ارمان ارمان کې ومره
زه میني ته بې وسه
د زړه اشنا را رسه
حالاتو ته بې کسه
قسمت زموږ پښتون دی
ارمان ارمان کې ومره

حیران زه بېکسیار یم

دا ته د کومو غرونو شوریې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هر سړي وېزار يم
د وخت په چار ناچار يم
بس کړی مې ترون دی
ارمان ارمان کې ومره.

***

هوس

چې نيمه شپه د ليدو هوس دې
زما د خوب په درمندونو باندې سيوری وکا
لېمو کې ډنډې له ماښامه اوښکې
د گرېوانه په لوري، لوری وکا

چې نيمه شپه شي د ليدو هوس دې
زما د صبر کاسه واړوي نسکوره يې کا
خوا مې له ژونده چې له ځايه سړه
ورځخه سل چنده لا نوره يې کا

چې نيمه شپه شي د ليدو هوس دې
راشي زما په تياره خونه کې څراغ شي راته
ما لا په زغرده ور کتلي نه وي
ستا د ديدن يو خيالي باغ شي راته
چې نيمه شپه شي د ليدو هوس دې
راته سپوږمۍ له پوري غرو په تماشه راولي
بيا نه په ځان يم، نه په بل باندې يم
څه لېونۍ غوندې نشه راولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دې
زړه را زلمی کړي فکر ستا د پېغلتوب مې یوسي
په هغه شپه بیا ځوروي مې ډېر نه
راته پالنګ شي پکې خوب مې یوسي.

***

تصویر

اسمان کې ایکي یو خړکی ستوری زما مخامخ،
زه د موټرو
بایسکلونو
او د پلیو لارویو
په یو ارت ځلورلاري کې ناست،

کله موټرې شمارم،
کله سایکلې
کله پلې جینکۍ
یا جینکۍ هلکان ګډ وډ سره،
نارینه نه شمارمه،

په نارینه وو ته کتو زه داسې ګران وختونه نه ورکوم،
اوس په اسمان کې هغه ایکي یو خړکی ستوري له مانه پنا،
هغه دی بیا یوه یوا ځې جینۍ
بس کې لاړه،
لږ شېبه وروسته به توده موده

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کور کې ناسته،
یا د خپل یار په درشل،
خو زه خپل کور ته چې د بس لار هم نه
نه شم تلای کیلي مې ورکه،
او په اسمان کې هغه ایکي یو خړکی ستوری
زما مخامخ
بیا را څرګند.

***

کیسه

اسمان تک شین لکه د ګوتې غمی،
کټ مټ زموږ د نیمزالې ګاونډی
پړونی تېر اختر کې،
خو بس یوه لکه په شپه کې
خور ځنګل ته ورته
توره وربځه،
زموږ د کلي په دا سر ولاړه یو سات وشو،
نه ځپک بره ځي نه کوزه خوځي،
سره له دې چې اوس هواوې ماتې،
خو چې لمر لږ پنا د ژمي احساس بېرته ژوندی،
د کلي مخې ته په نوې ټوکېدلې
د رشکې پټې کې،
بلاربه سپینکۍ دنګه رسا اسپه
دوه تورې او دوه ژېړې غواوې،
څنګه په وار سره اسمان ته ګورې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټيک لکه زه ښايې په وربځو غوسه،
دا زه کيسه نه ليکم،
نه تخيل دی زما،
دا زه همدغه شېبه ليکم چې همدغسې ده.

***

تپوس

کابل وران، ميدان ويجاړ شو،
خو دې دواړو کې توپير شته،
عالمان به پرې پوهېږي،
ما خو داسې اورېدلي،
چې اکثره وران ودان شي،
خو ويجاړ چې خدايزده څه شي؟،
تش پوښتنه مې کوله.

***

منې

د "منې گل" د لومړۍ مشاعرې په وياړ

څنگه مې زړه کېږي
په خپله چې ورو وخېژم خپليو سره،
څادر د دوو څانگو په منځ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږدم کښنمه پرې،
او ښه تکیه ووهم،
په پېغلو ځانګو کې
را ځوړندو د سرو منو بنډار ته غوږ شم،
لږه شېبه په لاندې سین کې
د رڼو اوبو شرار ته غوږ شم،
د چا ښکالو مې د خیالو لړۍ
را و شلوي او لار ته غوږ شم،

لکه چې بیا یې د کلا په دېواله
له خپلو ځالو سره مار لیدلی،
پورې سنځلو کې د ګڼو کورنو مرغیو،
په زوره- زوره چغهار ته غوږ شم،
یو چتی راشي غواړي و ځري دې اړخ ته دلته،
نیمه مرغیو چې خوړلې په دا سره منه کې،
ببرته چې ماته یې پام ژر و تښتي،
زما منو ته تلو سه لا زیاته،
اول سورلاستی په غنمو پېرودلی چاکو،
د واسکټه له جېبه
په ناز را وکاږم
پرې رغوی تېر کړم،
بیا په منو ور خلاص شم،
چې په مزه- مزه او خوند- خوند یې کړم سپینه
لکه سپینه هګۍ،
بیا ترې تړانګې بېلوم د خټکي په شانې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر هغو خورم يې
چې د مور خبره: "و بزېږم"،
ياني چې ټنډ شم د ځاريو په شان،
بيا نو ور وغورځم پراخه سين ته،
تر هغو لامبم چې دا يو خروار منې مې هضم،
له لمبا سترې چې راوځم
رېگ کې خوب مې يوسي،
چې را ويښېږم غرمه تېره
ما سپښين هم پسې،
په درمندځای کې د تمام کلي واړه ماشومان،
په خرمستيو لگيا،
زه هم په بيړه ځان ور ورسوم.

***

خدای پاماني

ستورو ! نور ځئ
له دې محله دلته اور را اوري،
لمره په دې غم کلي
نور چې را ونه ځلېږې !،

سپوږمۍ په مخه دې ښه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library